

Α.Π. Αριθ. 82/1988 (Τμ. Β`)

Προεδρεύων ο Αντιπρόεδρος Β. ΛΙΝΑΡΔΟΣ

Εισηγητής ο Αρεοπαγίτης Α. ΣΙΟΥΛΑΣ

Δικηγόροι: Γ. Φράγκος, Π. Βαλιωζίδης

Επειδή από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 648 επ. Α.Κ. και 6 του Ν. 765/1943, ο οποίος κυρώθηκε με την 324/1946 Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου και διατηρήθηκε σε ισχύ με το άρθρο 38 του Εισ.Ν.Α.Κ., προκύπτει ότι σύμβαση εξαρτημένης εργασίας υπάρχει όταν ο εργοδότης καθορίζει κατά τρόπο δεσμευτικό, σύμφωνα με τους συμβατικούς ή νόμιμους όρους, το τόπο, το χρόνο, το τρόπο και την έκταση της εργασίας που θα παρέχει ο μισθωτός, ο οποίος και υποχρεούται να ακολουθεί τις οδηγίες του εργοδότη, ο χαρακτήρας δε αυτός της συμβάσεως, ως εξαρτημένης εργασίας δεν αλλάσσει από το γεγονός ότι ο μισθωτός λόγω της φύσεως της παρεχομένης εργασίας αναπτύσσει πρωτοβουλία, μέσα στα πλαίσια της συμβάσεως, ως προς τον τρόπο εκτελέσεως αυτής, χωρίς όμως να διαφεύγει και ως προς αυτό του ελέγχου και της εποπτείας του εργοδότη για τη διαπίστωση της συμμορφώσεως προς τις δοθείσες οδηγίες. Εξ άλλου διακρίνεται η παραπάνω σύμβαση από την αναφερόμενη στο άρθρο 681 Α.Κ. σύμβαση μισθώσεως έργου, προεχόντως γιατί με τη σύμβαση εργασίας οι συμβαλλόμενοι αποβλέπουν στην εργασία που θα παρέχεται σε ορισμένο ή αόριστο χρόνο, ενώ με τη σύμβαση μισθώσεως έργου οι συμβαλλόμενοι αποβλέπουν στην επίτευξη ενός αποτελέσματος, το οποίο όταν επιτευχθεί και ανεξαρτήτως του χρόνου που θα επιτευχθεί, επέρχεται η λύση της συμβάσεως. Στην προκειμένη υπόθεση, κατά τα ιστορούμενα στην ένδικη αγωγή πραγματικά περιστατικά, τα οποία το δικαστήριο της ουσίας δέχθηκε ως αληθινά, ο αναιρεσίβλητος ο οποίος διατηρεί μουσικοχορευτικό κέντρο στο Ηράκλειο Κρήτης με το διακριτικό τίτλο το ".....", συμβλήθηκε, κατά μήνα Ιούλιο του έτους 1984 με τον αναιρεσείοντα καλλιτέχνη για να εκτελέσει, με το καλλιτεχνικό του συγκρότημα, στο μουσικοχορευτικό κέντρο, τρεις βραδινές παραστάσεις, από τις 11 μ.μ., την 3ην, 4ην και 5ην Αυγούστου αντί συνολικής αμοιβής 1.100.000 δραχμών, πλέον εξόδων διαμονής και διατροφής του αναιρεσείοντος καλλιτέχνη και των συνεργατών του. Δέχθηκε στη συνέχεια το Μονομελές Πρωτοδικείο (Ηρακλ. 534/1985) ότι η μεταξύ των διαδίκων σύμβαση είχε το χαρακτήρα συμβάσεως εξαρτημένης εργασίας αφού ο αναιρεσίβλητος καθόριζε το τόπο, χρόνον και τρόπο εργασίας, στην οποία κυρίως απέβλεψαν τα μέρη, χωρίς να μεταβάλλεται ο χαρακτήρας της συμβάσεως εκ του γεγονότος ότι ο αναιρεσείων ως εκ της φύσεως της εργασίας είχε την πρωτοβουλία για τον από καλλιτεχνικής πλευράς τρόπο εκτελέσεως αυτής. Με αυτά που δέχθηκε το Πρωτοδικείο και έκρινε ότι ήταν καθ' ύλην αρμόδιο, εφόσον επρόκειτο για εργατική διαφορά, να δικάσει την υπόθεση, ανεξάρτητα από το ύψος του ποσού το οποίο διώκετο να επιδικασθεί με την ένδικη αγωγή, δεν παραβίασε ούτε ευθέως, ούτε εκ πλαγίου τις προαναφερθείσες διατάξεις και δεν εκήρυξεν εσφαλμένως εαυτό αρμόδιο για την εκδίκαση της ένδικης διαφοράς. Επομένως, οι περί του αντιθέτου αιτιάσεις που περιλαμβάνονται στον πρώτο λόγο αναιρέσεως πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμες.